

опредѣлительны и допълнителны могатъ, както и главны-те части на предложеніе-то, да иматъ свои допълненія и опредѣленія.

б). Предложенія со глаголь безличнѣй както: **Въ на́шей странѣ́ ч́асто дождѣ́тъ;** нарѣ́че-то ч́асто е опредѣленіе на сказуемо-то дождѣ́тъ, а странѣ́ е дополненіе на́шей е опредѣленіе на допълненіето странѣ́.

Ба́мъ подоба́етъ ѹ́читисѧ.

Ба́мъ е допълненіе, а **ѹ́читисѧ** е опредѣленіе на сказуемо-то **подоба́етъ**.

§ 78. Между двѣ́ подлежащи или сказуеми въ сложны-те предложенія, така и помежду двѣ́ опредѣлительны и допълнителны слова ся полагають союзи за да ги свързатъ и соединатъ по между имъ. Примѣри виждь въ предиущій-а §-фъ. Союзи-те свързувать по между не толко разны-те части на предложеніе-то, но и исты-те предложенія, кога оны ся двѣ́ три или повече.

§ 79. На мѣсто едно опредѣлительно или допълнително слово може да ся присъвокупи на подлежаще-то или сказуемо-то цѣло предложеніе, такво-то предложеніе може да ся нарѣ́че придаточно, оно може да е пълно и съкратенно.